

Steeds meer vis in de Zenne

Het INBO gaat jaarlijks na welke vissen er voorkomen in de Zenne, in het kader van het Meetnet Zoetwatervis en de Ecosysteemmonitoring van het Zeeschelde-estuarium. In juli 2009 visten we op 6 plaatsen: Lembeek (Halle), Drogenbos, Anderlecht, Vilvoorde, Zemst en Leest (bij Mechelen). Op de meeste plaatsen gebruikten we elektrovisserij. Hierbij zetten we, vanuit een bootje, het water even onder stroom zodat de vissen verdoofd raakten en kwamen bovendrijven. In het getijdengebied ter hoogte van Leest hebben we twee fuiken uitgezet gedurende 24 uur. We noteerden enkele gegevens van de vissen en lieten ze daarna weer vrij.

De resultaten tonen dat het steeds beter gaat met de Zenne. De collectieve inspanningen van het Waalse, Brusselse en Vlaamse Gewest om het water te zuiveren werpen hun vruchten af.

In de metingen van de Vlaamse Milieumaatschappij zien we dat de zuurstofconcentraties stijgen.

In Leest hadden we een spectaculaire vangst van een 500-tal palingen, een vertienvoudiging ten opzichte van 2008. Paling is goed bestand tegen de vervuiling en duikt als een van de eerste op wanneer de waterkwaliteit iets verbetert. De palingen hopen zich ook op in Leest omdat zij niet verder kunnen trekken door de twee stuwen wat meer stroomopwaarts in Zemst en in Eppegem.

In Zemst vingen we enkele giebels en blauwbandgrondels, soorten die ook heel goed tegen vervuiling kunnen. In Vilvoorde en Anderlecht werden voor het eerst vissen gevangen, respectievelijk enkele stekelbaarzen en een blauwbandgrondel. In Lembeek vingen we geen vis. De meeste soorten vingen we in Drogenbos: blankvoorn, vetje, riviergrondel, drie- en tiendoornige stekelbaars en giebel. De eerste drie soorten zijn al iets kieskeuriger voor hun omgeving. Deze vangstplaats, dicht bij het natuurgebied de Zennebeemden, heeft met zijn meanderende structuur duidelijk het beste biotoop.

Je kan de gegevens bekijken op <http://vis.milieuinfo.be>

Gerlinde Van Thuyne, gerlinde.vanthuyne@inbo.be

In memoriam Christian Langsberg

Op 13 augustus, totaal onverwacht, is onze collega Christian Langsberg van ons heengegaan. Christian was 51 jaar. Hij begon 14 jaar geleden als groenarbeider aan het toenmalige Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. Onder leiding van Bart De Cuyper stond hij in voor de ondersteuning

van het onderzoek in het team Behoud en Gebruik van Bomen en Struiken.

Chris heeft altijd blijk gegeven van een uitzonderlijke toewijding voor zijn werk, van een nooit aflatende inzet en werk-

kracht. Weer of geen weer, Chris stond er, was er. Niet omdat hij moest, maar vanwege zijn toewijding voor zijn werk, zijn beroepseer, zijn fierheid over het door hem geleverde werk, vanwege zijn passie voor "den bos". Chris was een voorbeeld voor de jongere generatie.

Wat ons echter vooral zal bijblijven is wie Chris was als mens. Een stille, gevoelige man die altijd klaar stond om iemand te helpen, die altijd een luisterend oor had, die heel erg begaan was met de goede werksfeer. Een man met een immer goed humeur, altijd te vinden voor een kwinkslag, een grapje...

Chris, we gaan je missen.